

PHOTO BY VICTOR FITZ

BOUTIQUE TRAVEL

BELMOND BELINI CLUB
THE HOUSE OF BEYOND
THE LEADING HOTELS OF THE WORLD
PREFERRED HOTELS & RESORTS
SERANDIPIANS BY TRAVELLER MADE

MOB. +370 682 366 28 | AJA@BOUTIQUETRAVEL.LT
WWW.BOUTIQUETRAVEL.LT

JŪSŲ VASARA
PROVANSE!

„BOUTIQUE TRAVEL” –
KELIONIŲ KULTŪRA

Natalija Wdoka snuotrauka

ELLE

Gyvenimo būdas

Kokiose **Provanso** antikvaro krautuvėlėse naujų raštų kolekcijoms įkvėpimo ieško dizaineris Jeanas Paulis Gaultier? O kokiomis melodijomis skamba **muzikalusis viešbutis Budapešte**? Pasiruoškite įkvėpimams.

„Mas de Chabran“ – tai įsisi mažylis Versalis su pasakišku sodu, akmeniniais fontanais, vandens lėlių tvenkiniais.

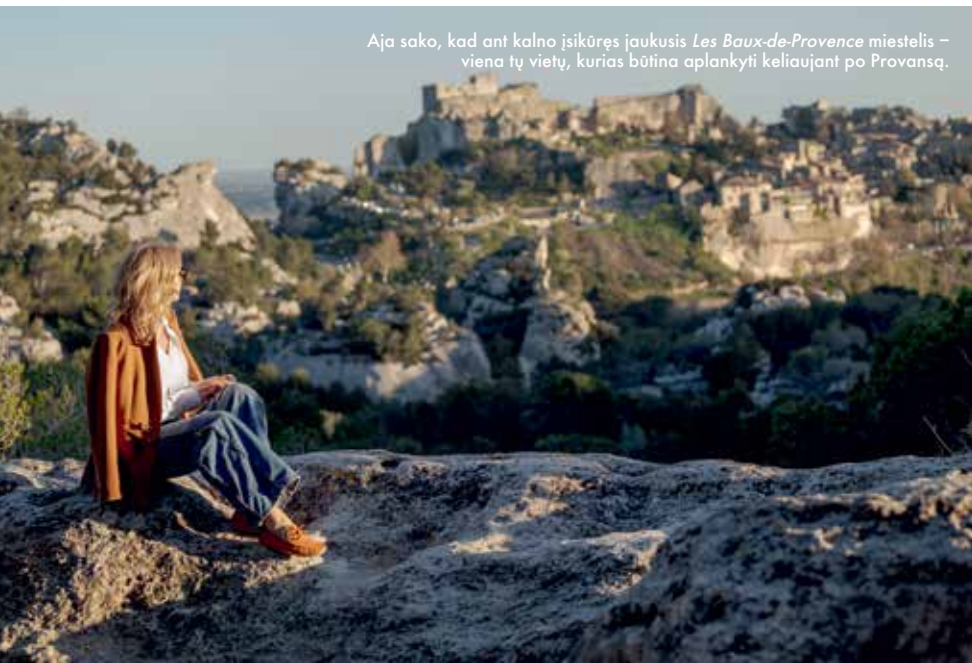
SLAPTAS PROVANSO GYVENIMAS

Ką slepia sunkūs vartai, užsiveriantys automobiliui įriedėjus į vešlius prabangių Provanso vilų sodus?

Kur jaukių miestelių senamiesčiuose gimsta vietos menininkų kūriniai? Kokiose antikvaro krautuvėlėse naujų raštų kolekcijų kūrimui įkvėpimo ieško dizaineris Jeanas Paulis Gaultier?

Kam Kamargo pievose auginami pikčiausi buliai? Duris į neturistinį Provanso gyvenimą atveria išskirtinių „Boutique Travel“ kelionių dizainerė, „ELLE Lithuania“ kelionių redaktorė Aja.

MARTYNO GUSO tekstas

Aja sako, kad ant kalno įsikūręs jaukusis *Les Baux-de-Provence* miestelis – viena tų vietų, kurias būtina aplankyti keliaujant po Provansą.

MAS PASLAPTIS

Jeigu ne skambutis į niekuo neišsiskiriančius vartus žaviame miestelyje *Maussane-les-Alpilles*, kurie prasiveria mums tik privažiavus, niekada neišvystume šio grožio. Aklina akmenų siena nuo smalsių akių saugo tikrąjį Provanso gyvenimą. Niekada neįtartum, kad už jos slepiasi prabangus elegantiškas *mas* – tarp Provanso vadinami tradiciniai namai – su pasakišku sodu, akmeniniais fontanais, vandens lelijų tvenkiniais, laukinėmis gėlėmis ir dideliu baseinu. Tarsi koks mažytis Versalis, tik po išpuoselėtą milžinišką sodą ganosi ne freilinos su pūstais sijonais, o margos vištos, juk Provansas – tai visų pirma kaimas, autentiška, ramybė ir paprastumas. Vila „Mas de Chabran“ įsikūrė buvusios XVIII amžiaus aliejinės sienose – autentiška senovinė alyvuogių aliejaus spaudyklė meistriškai įkomponuota milžiniškoje modernioje vilos svetainėje. Šis *mas* Lietuvos masteliais galėtų būti ir muziejus, tačiau Provanso tai tiesiog nuomojami atostogų namai, kuriuose gali pajusti, kaip XVIII amžiuje gyveno turtingi vietos gyventojai, – buvusią aliejinę žinomas notaras iš *Saint-Rémy-de-Provence* pavertė savo šeimos namais. Dabar *mas* gyvena naują etapą – stilingame ramių spalvų name yra aštuoni miegamieji su „Pierre Frey“ užuolaidomis, vonios kambariai su varinėmis voniomis ir jaukūs salonai su židininiais.

Kelionių dizainerės Ajos pažintis tarptautinėse turizmo parodose su interjero dizainere Liliana Atilova mums dovanoja neįkainojamą patyrimą: pažintį su Provanso gyvenimu, kuris retai matomas skubomis per regioną keliaujantiems turistams. Liliana su vyru šveicarų, architektu Alainu Meylanu Šveicariją paliko dėl Provanso ir dabar gyvenimą kuria čia, vieną po kito atidarydami atostogų vilas, kurių netrukus „Les Domaines de Chabran“ tinkle bus jau devynios.

„Fantastiškas oras beveik visus metus, kraštovaizdis ir maistas, – Provanso privalumus vardija Alainas, kai susitinkame provansietišku pietų kitoje jų viloje, pavadinimu „La Bastide de Flechon“. – Liliana

pritaria: saulė, gamta ir labai geras maistas – tai dalykai, dėl kurių Provanso jautiesi kaip rojuje.“ Pora sako, kad daugelis žmonių Provansą žino kaip Žydrąją pakrantę, bet išrankūs keliautajai labai vertina tai, kas slypi Provanso gilumoje, nori gyventi gamtoje, tarp alyvmedžių, mėgautis pačiu geriausiu alyvuogių aliejumi, ramybe, keliavimu be kamščių, turistų būrių, visiškai priešingai nei Sen Tropeze. „Ačiū Dievui, čia negalima statyti naujų namų, nes Provansas taptų antru beprotišku Sen Tropezu“, – juokiasi pora.

KAIMYNAI – JEANAS RENAULT IR HUGH GRANTAS

„Į Prancūzijos provinciją atvyksta ilsėtis daug žinomų pasaulio žmonių, nes čia jie niekam nerūpi, gali mėgautis atostogomis, tai tikro gyvenimo kokybė. Kas dabar žmonėms svarbiausia? Laisvė, sveikas maistas, geras laikas su draugais yra tikroji prabanga. Būti lais-

viems ir būti rojuje. Visai netoli „La Bastide de Flechon“ savo namus turi žinomas prancūzų aktorius Jeanas Renaut, kuris augina ir pilsto nuosavą alyvuogių aliejų. O kai papietausime, galite pasivaikščioti šalia esančiu žaviu miestuku *Eygalières*. Atidžiai žiūrėkite, ten žmonės dažnai sutinka Hugh Grantą, kuris prieš kelerius metus miesto centre nusipirko namą“, – šypsosi Liliana.

„Iš pradžių Provanso turėjome tik vasaros namus. Gyvenome Ženevoje, kūrėme labai modernius projektus ir sugalvojome kažką nuveikti drauge, – tai buvo kaip savaitgalio idėja. Pavyzdžiui, kai atvykome į „La Bastide de Flechon“, čia radome tik griuvenas, plikas akmenines sienas, o tai architektas svajonė. Šitą vietą pirkome tik dėl šio pribloškiančio vaizdo, sprendimą įsigyti priėmė po penkių minučių. Prieš pirkdami vilas ramiai atsisėdame norėdami pajusti atmosferą. Vadovaujamės taisykle, lyg pirtume namus sau, ar jaučiamės čia laimingi – tada nesuklysi. Aišku, dirbti buvo labai sunku, nes šiame regione viskas saugoma, neleidžiama statyti naujų statinių, todėl viskas – net didelių langų įrengimas – kainavo daug pastangų. O dideli langai reikalingi tam, kad galėtum šiuo nuostabiu kraštovaizdžiu mėgautis visus metus, net tada, kai dėl atšalusio oro reikia uždaryti duris.“

Pasak poros, namų įrengimas buvo vienas pagrindinių iššūkių. „Čia madingas klišinis Provanso baltas ir žydras stilius. O mes nusprendėme pasiūlyti šiuolaikinę Provanso interpretaciją, rinkomės vietines natūralias medžiagas, antikvarinius daiktus iš vietinių turgų, šiuolaikinių regiono menininkų darbus. Daug keliaujame po pasaulį, perkame gražius daiktus, kurie randa savo vietas Provanso vilose. Daug senovinių durų, įvairių baldų atkeliavo iš Indijos, Maroko. Visi mūsų namai unikalūs, o kiekviena detalė – nuo stalo iki miegamojo, mūsų manymu, turi teikti malonumą akims.“

„Mas de Chabran“ – tai šiuolaikinė Provanso interpretacija, aplinka sukurta naudojant vietines natūralias medžiagas, antikvarinius radinius iš vietinių turgų, šiuolaikinių regiono menininkų darbus.

„Le Mas Estello“ viloje galima stebėti užburiančius saulėtekis ir saulėlydžius.

ATOSTOGŲ KONCEPCIJA – GYVENIMAS VILOJE

Atostogų į Provansą atvykusiems žmonėms siūlomi ne tik namai, bet ir įvairios veiklos. „Stengiamės pasiūlyti kažką autentiško, išskirtinio, tai, ko nerasite „Tripadvisor“, – sako Liliana. – Čia tiek daug yra ką veikti, vos 45 minutės kelio ir jūra su atokiais plažais, į kuriuos galima patekti tik vandeniu, galima važinėti dviračiais po *Alpille* kalnus, jodinėti žirgais, leistis į trumų medžiokles, vynų turus, puikius vietos restoranus, šalia daug kultūros, yra popiežių miestas Avignonas, prie *Baux de Provence* miestelio urvuose vyksta unikalios „Carrières de Lumières“ parodos, Arlyje – Vincento Van Gogho fondas ir pritrėnkiantis šiuolaikinio meno parkas „Luma“. Iki Paryžiaus – vos pustrėčios valandos greituoju traukiniu. Būna, kad atvykę keliautojai iš anksto visko prisiplanuoja kiekvienai dienai, o apsigyvenę viloje sako: „Aš niekur nevažiuosiu, nes čia tikrasis Provanso rojus.“ Užtenka išsijungti telefoną, įsipilti taurę „Pastis“ ar „rosé“ ir atsipalaiduoti. Norisi veiklos? Visuose mūsų namuose yra Provanse atsiradusio žaidimo – petankės – aikštelės, jei norite patirti nuotykių tarsi iš prancūziško filmo.“

„Iš tikrųjų atostogos privačiuose *mas* – tarsi gyvenimas filme apie Provansą, kur saulės nutviekstus namus supa vynuogynai, gali žiūrėti į kerinčius kalnų vaizdus, plaukioti baseine ir jaustis visiškai ramus. Vienintelis garsas, kurį girdėsite, bus cikadų giesmės, – šypsosi kelionių dizainerė Aja. – Žmonės, išbandę gyvenimą pačiuose prabangiausiuose viešbučiuose, dairosi į vilas, nes jose turi daug daugiau erdvės, jokių pašalinių akių, kitų poilsiautojų. „Les Domaines de Chabran“ vilos siūlo aukšto lygio kasdienį aptarnavimą pačiuose namuose – ruošia pusryčius, vakarienes su šefu, tvarko kambarius. Gyveni kaip viešbutyje, o jausmas – kaip namuose.“

LAISVĖ, SVEIKAS
MAISTAS, *geras* LAIKAS
SU DRAUGAIS *yra*
tikroji PROVANSO
PRABANGA.

Atostogos privačiuose *mas* – tarsi gyvenimas filme apie Provansą.

Nardijės Mahols ir „Les Domaines de Chabran“ (Mark Eli ir Victor Fitz) nuotraukos.

„Le Mas Estello“ interjeras su regiono menininkų kūriniiais.

MEDŽIOKLĖ SENIENŲ LOBYNE

Mes nakvynei grįžtame į naują ir modernią provansietišką „Le Mas Estello“ vilą. Rytoj mūsų planuose – sekmadienio turgus *L'Isle sur la Sorgue* miestelyje, vienoje iš geriausių Prancūzijos vietų medžioti senienas ir antikvarinius lobius. Mūsų gidė šiuose lobynuose bus leideja, redaktorė Ruth Ribeeaucourt, jau penkiolika metų lietingąją Airiją iškeitusi į saulėtąjį Provansą.

„I do not do drugs, I do textile“ (liet. „Aš nevartoju narkotikų, aš vartoju tekstilę“), – šypsosi Ruth, atverdamą mažytės parduotuvės, veikiančios jau keturis dešimtmečius, „La boutique de Francine“ duris. Čia, senovinėje audinių parduotuvėje, pasak jos, įkvėpimo naujoms kolekcijoms ieško net dizaineris Jeanas Paulis Gaultier. Neįtikėtina, bet parduotuvėje galima įsigyti XVII ar XVIII amžiaus Prancūzijoje išaustų medžiagų. Kai kurias prekes draudžiama fotografuoti – šeimininkė itin saugo unikalius raštus, kurie tampa įkvėpimu naujoms šiuolaikinėms „haute couture“ mados kolekcijoms. „Sykį čia prekės ženklas „Love shack fancy“ nusipirko viską, – juokiasi Ruth, rodydama į 1780 metais išaustą lovos užtiesalą. Tiesa, kai kur ant jo matyti laiko žymės, už pustrėčio šimtmečio išlaikusių daiktą prašoma 250 eurų. „Žmonės juos restauruoja, naudoja kaip staltieses ar iš jų kuria servetėles.“ Čia parduodami prieš kelis šimtmečius išausti kanapių ar lino audklai, vieną tokį Ruth nusiperka už 50 eurų. „Ar įsivaizduojate, kanapių pluošto audiniai dabar labai vertingi, o anksčiau tai buvo skurdžiai gyvenančių žmonių patalynė. Ir labai nedaug jų išlikusių, nes vargingai gyvenantys žmonės jas sudėvėdavo iki paskutinio siūlelio.“

Aja atidaro senovinę spintą su unikaliais rūbais ir išsirenka džinsinį praėjusio amžiaus vidurio jungos švarkelį su unikaliu jūrevio numeriu. Čia populiariau kaip vestuvių dovaną pirkti ir senovinę, inicialais išsiuvinėtą patalynę, tiesa, ji atrodo it naujutėlė. „Taip ir yra, tekėdamos moterys pasiruošdavo kraitį iš dvidešimties patalynės komplektų ir visą gyvenimą naudodavo tik du, norėdamos brangų daiktą palikti savo dukroms.“ Tačiau Ruth sako, kad nemanytume, jog čia, *L'Isle sur la Sorgue*, populiarius tik šimtmečius skaičiuojantys baldai ar namų rakandai. „Iš esmės patys brangiausi ir labiausiai vertinami yra praėjusio amžiaus vidurio, pavyzdžiui, „art deco“ menininkų kūriniai. Medinė Pierre'o Chapo taburetė kainuoja 3,5 tūkst. eurų, daugiau nei XVIII amžiaus komoda. Floriane Chavinier iš galerijos „50cinquante“ džiaugiasi išskirtine dizainerio Serge'o Mouille lempa – retą radinį jis prieš kelerius metus pardavė už 20 tūkst. eurų, ir kol kas jis dar laukia, kol jo naujieji savininkai pasistatys namą.

Ajos akis užkliūva už senovinių „Louis Vuitton“ ir „Goyard“ lagaminų. „Tai šiandienos mano laimikis, šypsosi F. Chavinier. – Širynt man juos atnešė senyva moteris iš Olerono salos, ji atvažiavo atostogų ir pardavė savo lagaminus, su kuriais keliavo nuo 1960-ųjų. Ilgai su ja derėjaisi, bet ji buvo atkakli, dabar už juos prašau 800 eurų.“ Visas miestelis nesibaigiančiu senienų turgumi tampa tik savaitgaliais, kitomis dienomis antikvarai važinėja po Provansą ieškodami naujų perlų. Ruth sako, kad *L'Isle sur la Sorgue* ištis verta aplankyti, nes čia kur kas pigiau nei Paryžiuje. Po vyno taurės restorane „Jardin du Quai“ (prancūzai turi posakį, kad nuo vandens žmonės rūdija, kvatojasi Ruth) neriamė su ja po miestelio senamiesčio skersgatvius, ir senoviniame name, apvytame violetinėmis visterijų žiedų kekėmis, ji mus supažindina su Aurelie Alvarez, vietos menininke, kuri aprodo savo įspūdingai menišką trijų aukštų dirbtuves su daugybe paveikslų. Įdomi pažintis, kurios be Ruth būtume niekada neturėję. Jei būsite Provanse, susiraskite Ruth „Instagram“, – ji pagal jūsų norus surengs išskirtinį turą į vietas, į kurias šiaip nepakliūsite.

VAN GOGHAS IR... BULIŲ TRILERIS

Lygiai taip pat niekada nebūtume patekę į bulių fermą garsiajame Kamargo (*Camargue*) regione Prancūzijos pietuose, Ronos deltoje, kurioje ganosi laukiniai arkliai ir peri rožiniai flamingai. „Mes paprastai nepriimame turistų, čia veisiame bulius prancūziškai koridai“, – pasakoja Jeremie Fabre iš fermos „Manade la Grand Ponche“, mūsų gidas į niekam nematomą Provanso gyvenimą. Su Jeremie susitinkame *Arles* miestelyje, prie senovinio amfiteatro, kuriame vyksta vadinamasis Kamargo bulių kovų žaidimas.

Kadangi fermoje mūsų laukia po pietų, Jeremie pasiūlo trumpai pasižvalgyti po *Arles*, į kurį žmonės plūsta ne tik dėl bulių kautynių, bet ir dėl to, kad čia kelerius metus gyveno ir intensyviai kūrė Van Goghas. Kokia ironija, kažkada miestiečiai pakvaišusį menininką išmetė iš miesto, o laikas psichiatrinėje ligoninėje menininkui buvo pats produktyviausias. Miesto vietos, susijusios su dailininko piešiniais, yra nugultos turistų, tokios kaip iki šiol veikianti kavinė iš paveikslo „Kavinės terasa naktį“. Vienu metu „Café van Gogh“ tapo kinų turistų atrakcija, išgyveno ne pačius geriausius laikus, o dabar vėl ją siekiama atgaivinti, pasakoja Jeremie.

Arles, kaip ir kiti žavūs Provanso miesteliai, neseniai tapo paryžiečių priebėga, už mažo buto kainą sostinėje jie per pandemiją ėmė pirkti senovinius namus, kadaise pastatytus iš *Alpilles* kalnų akmens, atplukdyto Rona, ir persikėlė gyventi į provinciją dėl aukštesnės gyvenimo kokybės. (Aja irgi pradėjo žvalgytis namuko Provanse – mačiau, kaip fotografavo skelbimus miestuke, kuriame vilą turi H. Grantas).

Po turo po senoviškąjį *Arles*, pievomis prie pat jūros, dulkėtais keliais judame bulių fermos link. Kad tai unikali vieta, rodo ir faktas, jog vos prieš mėnesį čia serialą apie romų gyvenimą filmavo „Netflix“. Šiandienos mūsų atrakcija – tapti prancūziškais kaubojais, o tiksliau, gardianais, kaip jie vadinami čia, Kamarge. Mūsų tikslas – iš laukų į fermos užtvartą suvaryti šimtus nuožinių ir agresyvių bulių, kurie veisiami koridai, į anklavą. Ir žodis „korida“ čia turbūt visai netinka, vietiniai šias žmogaus ir buliaus kovas vadina tiesiog *jeu taurin* – kovos žaidimu su buliumi. „Koridoje žvaigždė matadoras, o čia – bulius“, – pasakoja Jeremie. Seniausias įrašas apie Kamargo bulių kautynių ištakas siekia 1402 metus, kai *Arles* buvo surengtas reginys Provanso grafo Liudviko II garbei. *Jeu taurin* esmė – nuimti nuo įpykusio buliaus ragų spalvingų kaspinų rozetę. „Kovotojas, vadinamas *raseleur*, prieš išeidamas į koliziją turi pasirašyti sutikimą. Mes nežudome bulių, bet, deja, kova su buliais kai kuriems *raseleur* baigiasi mirtimi, todėl iš esmės tai nėra žaidimas, – pasakoja Jeremie. – Vyrukai kovoti su buliais mokosi nuo mažens, pradėdami treniruotis su karvėmis. Jei jis nuo agresyvaus buliaus sugeba nuimti kaspiną, laimi prizą.“

Mes sėdame ant baltų Kamargo arklių, tai labai drąsūs vietiniai arkliai, sugebantys dominuoti prieš įpykusius bulius, ir iššojame į laukus – iš esmės prisiartinti prie bulių kaimenės įmanoma tik su arkliu. O tada prieš akis, rodos, prasideda filmas: gardianai, jojantys ant drąsiųjų Kamargo arklių, kažkokio jiems vieniems žinomu būdu nevaldomą raguotą bandą, judančią milžinišku greičiu, verčia judėti anklavo link. Tai pavyksta ne iš pirmo karto – kelis sykius buliai tiesiog sugeba milžinišku greičiu išsibarstyti po pievas, ir gardianams

PROVANSAS nėra
TIK levandų LAUKAI,
akmeniniai NAMAI SU
ŽYDROMIS langinėmis IR
AKORDEONO MUZIKA.

savo darbą tenka pradėti iš naujo. Galiausiai šimtai bulių pasiekia anklavą ir ten jie rūšiuojami – atrenkami patys agresyviausi, kurie ir vyks į šou pasirodymus Arlio amfiteatre.

„Iš esmės buliai Kamarge gyvena pavydėtiną vyro gyvenimą. Jie auga kruopščiai prižiūrimi, tampa čempionais, o paskui išleidžiami į pensiją, kurios metu ilsisi ir daro palikuonis. „Nebloga gyvenimo pabaiga?“ – juokiasi Jeremie, jūros vėjo košiamomis Kamargo pievomis lydėdamas mus atgal namo. Nežinau, ar šis trileris su buliais man buvo tipiškas Provanso patyrimas. Šis regionas nėra tik levandų laukai, akmeniniai namai su žydromis langinėmis ir akordeono muzika lydima šansonas. Jeremie staiga sustoja ir rodo mums jūros užlietoje pievoje beplaukiojančius rožinius flamingus. Provansas tikrai stebina, ar ne? ●

Kai „La Bastide de Flechon“ savininkai pirmą kartą atvyko į šią vietą, čia buvo tik griuvenos, plikos akmeninės sienos.

Natalija Mahok ir „Les Domaines de Chabran“ (Mark Blat i Victor Fiz) nuotraukos

VASAROS GUNDYMAI

Šylant orams, daugelis suskumba ruošti kūno linijas vasarai. Vieni skaičiuoja kalorijas, kiti drastiškai atsisako cukraus ar kitų produktų, net badauja. „Nebūtina atsisakyti pamėgtų patiekalų ar gėrimų. Kur kas svarbiau mokėti įvertinti jų sudėtį“, – sako dietistė Viktorija Uzielė.

NE ATIMTI, O PRIDĖTI

Visuomenėje vis dar vyrauja nuostata, kad norint sulieknėti būtina atsisakyti daugybės produktų. Tad neretai žmonės griežtai dietų, riboja save ir tikisi greito bei efektyvaus rezultato.

„Daugelio mityba ir taip jau yra nepakankama ir nevisavertė, tad reikia ne drastiškai atsisakyti produktų, o priešingai – ieškoti, kaip papildyti mitybą, – sako V. Uzielė. – Siekiant patobulinti kūno linijas valgyti galima viską. Svarbiausia, jausti saiką ir vartoti kuo įvairesnį šviežių, natūralių maistą. Dažnai žmonėms trūksta daržovių, pavyzdžiui, špinatų, burokėlių, morkų, pomidorų.“ Visgi kai kuriuos produktus dietistė rekomenduoja keisti: „Vietoje batono geriau rinktis visadalių grūdų duoną, saldžius gėrimus pakeisti į vandenį su citrinomis ar uogomis, pusfabrikačius – į namuose ruoštą maistą, skrudintas bulves – į virtas, o greitai paruošiamas košes išmainyti į kruopas. Šie sąlyginai nedideli pokyčiai gali duoti rezultatų ne tik ruošiant kūno linijas suknelių sezonui, bet ir siekiant jaustis energingesniems.“

KOKTEILIŲ ATSISAKYTI NEBŪTINA

Šiltuoju metų laiku apstu švenčių, todėl šio sezono metu itin populiarūs įvairūs kokteiliai. Visgi siekiant padailinti kūno formas svarbu peržiūrėti ne tik maisto, bet ir gėrimų racioną, sako dietistė. Renkantis gėrimus, kurie nepakenktų figūrai ir neleistų nusižengti puoselėjant sveikesnę mitybą, reikėtų atkreipti dėmesį į sudėtį. Ji turėtų būti kuo natūralesnė, turinti kuo mažiau priedų ir cukraus. „Kūno linijoms palankesni nealkoholiniai puotantys gėrimai sudėtyje turi mažai kalorijų.

„Mionetto“ nealkoholinis putojantis vynas 100 ml turi apie 10 kcal ir vos kelis gramus cukrų. Be to, jį galima vartoti vieną arba vasariškų kokteilių gamybai ir taip nebus sulaužytas pažadas puoselėti kūno formas, – sako V. Uzielė. – Visgi, šiuo atveju taip pat svarbu atkreipti dėmesį į tai, kas į juos pilama papildomai, nes net ir geriausių produktą galima sugadinti pašaliniais ingredientais. Pavyzdžiui, jei nealkoholiniai burbuliukai maišomi su sultimis, reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kiek jose yra cukraus. Štai 100 ml multivitaminų sulčių stiklinėje gali būti net iki 12 g cukraus.“

PJazz

Gaminame su meile,
dėmesiu ir šiltais linkėjimais.

KAUNE: +37061696079
VILNIUJE: +37068776536

